

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

OLGA PERICET

Pisadas. Fin y principio de mujer

Temporada 2017-18
Del 20 al 22 d'octubre de 2017
A les 20 h (dg 18 h). Sala MAC. Preu 16€

Olga Pericet descobreix que tot final és un nou principi, perfila les seves petjades entre les que la van precedir i espera aquelles que vindran.

Sinopsi

Pisadas, fin y principio de mujer es un espectáculo en el qual Olga Pericet crea un univers femení que trenca amb els codis preestablerts.

Un llenguatge visual i coreogràfic que afirma la trajectòria personal d'aquesta versàtil artista.

Sempre des del punt de vista de la dona com a protagonista de la seva pròpia història, Pericet proposa els cicles de la vida apel·lant a la necessitat humana d'unir-se a través del temps: relligar amb els orígens, amb la finitud, amb les celebracions.

Per això, festes populars i rituals són al centre de *Pisadas* i focalitzades en com elles les transiten.

Pas a pas tot convida a un ancoratge en el present en què la dona és el canal que unifica el fil conductor de l'espectacle.

Fitxa artística

Direcció artística **Olga Pericet**

Ajuda en escena **Soledad Gallardo, Gloria Montesinos y David Montero**

Dramatúrgia **Soledad Gallardo y David Montero**

Direcció musical **Olga Pericet**

Col·laboració **David Montero & Compañía**

Música original **Paco Iglesias, Víctor “El Tomate”**

Coreografia i *baile* **Olga Pericet**

Coreografia *Alborea* **Marco Flores**

Artista convidat al *baile* / Creació *Garrotín* **Juan Carlos Lérica**

Assistència de coreografia *Epílogo* **Paco Villalta**

Col·laboració especial al *cante* **Herminia Borja**

Cantaores **Miguel Lavi & Miguel Ortega**

Guitarres **Paco Iglesias, Víctor “El Tomate”**

Palmes i col·laboració especial al *baile* **Tacha Gonzáles**

Composició musical en off **Pablo Martin Jhones**

Disseny il·luminació **Gloria Montesinos**

Creació espaci sonor **Jordi Collet Silas**

Disseny so **Kike Seco**

Disseny vestuari **Yaiza Pinillos y Olga Pericet**

Taller de vestuari **Gabriel Besa**

Sabates **Gallardo**

Atrezzo (*Garrotín*) **Jabí Machano, Antonio Godoy**

Element escenogràfic **Holly Waddington**, gràcies a la residència al teatre Sadler's Wells per Flamenco Festival London 2013.

Producció executiva **Ana Carrasco**

Fotografia **Paco Villalta y Natasha Shakhnes**

Disseny gràfic **Loredana Pellecchia**

Producció Olga Pericet

Residència de creació Graner-Mercat de les Flors

Ajut producció Fundación Teatro Villamarta. Festival de Jerez

Biografia

Còrdova, 1975.

Llicenciada en dansa espanyola i flamenc a Còrdova i coneixedora del contemporani, Olga Pericet és presentada com una de les figures més renovadores de l'escena flamenca actual. Ha estudiat amb grans com Matilde Coral, Manolo Marín, Maica Moyano i José Granero, entre d'altres, i ha estat solista i artista convidada de companyies com la de Rafaela Carrasco, Nou Ballet Espanyol, Arrieritos, Miguel Ángel Berna, Teresa Nieto, Belén Maya i Ballet Nacional d'Espanya.

Ha compartit escenari amb figures com Ana Laguna, Lola Greco, Nacho Duato, Enrique Morente, Isabel Bayon, Joaquín Grilo, Merche Esmeralda o Carmen Cortés, entre d'altres.

El 2004 s'estrena com a coreògrafa i solista l'espectacle "Bolero, carta de amor y desamor", i un any després, al costat de Manuel Liñán, crea l'espectacle "Cámara negra". Aquest mateix any crea companyia juntament amb Marco Flores i Daniel Doña Chanta la Mui, realitzant un muntatge amb el mateix nom. Altres dels seus treballs com a coreògrafa són "Complot", segon treball amb la companyia Chanta la Mui, estrenat al cicle La Otra Mirada del Flamenco; "En sus 13", mostrat en la XV Biennial de Flamenco de Sevilla, "De cabeza" (2009), participació de coreografia per a la cia de Teresa Nieto, "Recital" (2010), tercer treball amb la seva companyia Chanta la mui, "Bailes alegres para personas tristes", creat al costat de Belén Maya i estrenat al Festival de Jerez (2010). Per aquest treball i en aquest festival ha rebut Olga Pericet el Premi Artista Revelació. "Rosa Metall Cendra" (2011) és el seu primer treball en solitari, amb el qual rep una nominació a millor interpreti femenina de Dansa als XV premis Max de les arts escèniques. "De una pieza" (2012) s'estrena com a preludi a la quarta edició del festival de flamenc Biennale Holanda i festival de Düsseldorf a Alemanya.

Festivals, teatres i gales de gran prestigi per on ha mostrat els seus treballs i col·laboracions: Flamenco Festival Washington (GW's Lisner Auditorium), Boston (Emerson Majestic Theater) New York (City Center), Londres (Sadler's Wells), Australia (Opera House), Miami (Arsht Center)...

Maison de la Dance, França, Festival Días de Flamenco en Tel Aviv, Flamenco viene del Sur, Festival Dansa Valencia, Festival de Jerez, Bienal de Sevilla, Festival del Mercats de la Flors, Festival de Madrid en Danza, Gala del 20 Aniversario de la Unión de actores, Gala de la Danza Expo de Zaragoza (2008), Gala Flamenco Festival (2007) (2012).

Premis

- Primer premi de coreografia i música en el Certamen de Danza Española y Flamenco de Madrid (2004).
- Premi Villa de Madrid a la millor intèrpret de dansa (2006).
- Premi Nacional de Flamenco Pilar López.
- Premi MAX per la coreografia *De cabeza*, que elaborar conjuntament amb la resta de l'elenc (2009).
- Premi Artista Revelación en el Festival de Jerez (2011).
- Premi "Flamenco Hoy" atorgat per la crítica especialitzada a la millor bailaora (2012).
- Nominació a millor intèrpret femenina de Dansa als XV Premis Max de las Artes Escénicas (2012).

Actualment està en gira per diferents festivals nacionals i internacionals de prestigi amb els seus dos últims espectacles.

Críticas de *Pisadas*

“Hay personas predestinadas a dejar huella. Son aquellas que tienen un halo especial, una sensibilidad fuera de lo común que le hacen ser distintas. Sus pisadas se hunden en el camino para siempre, conscientes de que si alguna vez se pierden tendrán opción de reencontrarse. Una de ellas es Olga Pericet, una artista única, que desprende imaginación, naturalidad y creatividad a cada paso que da...”

**Fran Pereira, Diario de Jerez
Febrer 2014**

“...No tuvo más que presentarse, para sentenciar un discurso personal y seguro, sin vacilaciones y gozoso: ella disfruta y disfrutamos todos...”

“...Aunque sí resuelve una de las posibles lecturas de *Pisadas*: lo femenino victorioso y lo femenino condenado. Aunque en medio nos queda el aliento de la mujer en lucha, mujeres como Olga Pericet.”

**Silvia Calado, Flamenco World
Febrer 2014**

“...Pericet es una bailaora emocionalmente activa que, cual Nietzsche, puede enfrentarse a todos los cómo de la vida artística porque tiene un por qué para vivirla. Y es que vive al máximo lo que más le apasiona, bailar...”

**Manuel Martín Martín, El Mundo
Febrer 2014**

“...Conocemos y admiramos la inquietud y creatividad de Olga Pericet. La palabra “vanguardia” viene del francés, y se refiere a “estar delante”, atreverse o experimentar con las nuevas tendencias. En este respecto, Olga Pericet figura entre los mejores vanguardistas...”

**Estela Zatanía, Deflamenco.com
Febrer 2014**

“Olga Pericet protagonizó uno de esos momentos mágicos que tan pocas veces suceden. En mitad de su baile del taranto, en la pausa anterior a unos tangos, atronadores aplausos interrumpieron su actuación durante unos minutos. Fue la salida natural del público a unos minutos de danza primorosa, que enlazaba giros sin descanso, alternando la composición serena de la figura con el brioso y justo zapateado. Su cuerpo pequeño ceñido por un pantalón negro y un diminuto bolero (ay, Carmen Amaya). Un baile ligado y siempre pegado a la música, al que los ojos asistían incrédulos y en el que cada movimiento ocupaba su espacio en el momento preciso, dentro de un equilibrado despliegue de recursos que hicieron evocar a Fernanda Romero.

Tras la explosión de los aplausos, llegarían los tangos bailados en un pequeño corro. El tiempo para la femineidad y el juego de cintura y caderas. Un compendio de baile en una bailaora que adquiere aires de diosa cuando se sube a un escenario. Misterios del arte”.

**Fermín Lobatón, El País
Febrer 2014**

Crítiques OLGA PERICET

“Rindiendo honores a Pilar López a través de lo mejor de la noche, la caña magnífica, espectacular, de Olga Pericet y Marco Flores, en la que transmiten la necesidad mas cabal de los sentimientos”

**Manuel Martin Martin, El Mundo
Febrer 2013**

Su técnica es exquisita y su amplitud de registro la sitúan indiscutiblemente como una de las bailaoras mas completas del momento.

**Córdoba flamenco
Maig 2013**

Habitante de su propia magia, acometió piezas dancísticas que pusieron de manifiesto la versatilidad de sus formas, premiadas con varios galardones de alto nivel, en una propuesta de sobriedad escénica arropada por un cuadro excepcional

**Juan Pinillas, Granada Hoy
Juny 2012**

“Pericet és una figura petita amb una presència imponent, la seva energia ferotge engabiada dins d’una tècnica estilsa.”

**Sanjoy Roy, The Guardian
Febrer 2012**

“Hay en su baile armonía, dulzura, musicalidad, con una técnica siempre al servicio del baile”

Julio Bravo, ABC

Pericet innegablement és carismàtica i amb una tècnica enlluernadora.”

**The Washington Post, Paula Durbin
Març 2012**

“Olga Pericet atrapa con su baile renovado al público neoyorquino: Siempre con su personalidad, con su poderosa técnica, con limpieza, con estilización, con múltiples detalles de gran bailarina y también claro, su irrenunciable espíritu contemporáneo”

**Julio Bravo, ABC
Març 2012**

“Olga Pericet volvió a ofrecer una mirada al futuro, al movimiento contemporáneo, que aún no ha llegado, al futuro visto desde el presente. Y es que la metamorfosis camaleónica de esta bailaora es impresionante. En cada escena es capaz de cambiar de registro, sin perder la elegancia”

**Antonio Conde, La Voz Digital
Marzo 2011**

“La bata de cola, reinterpretada en su uso expresivo, la hace de nuevo crecer, pero esta vez no hacia el aire (aunque vuele con los espectaculares portés de Caramés), sino hacia una hondura inquietante y melancólica que suena en forma de soleá petenera. Y mientras la luz se extingue, las revelaciones se hacen pretérito: Olga Pericet está consagrada”

**Silvia Calado Marzo, Flamenco-World
2011**

JUAN CARLOS LÉRIDA, artista convidat al *baile*

Comença els seus estudis de dansa i flamenc als 3 anys d'edat a Sevilla. Amplia la seva formació amb estudis d'Art Dramàtic, Dansa Contemporània al C.A.T (Sevilla) i Dansa-Teatre i Improvisació a Barcelona amb Mercedes Boronat. A Catalunya crea les seves primeres obres coreogràfiques amb la seva pròpia companyia de dansa *2D1*, que són guardonades a certàmens coreogràfics nacionals. Des de 2002 és professor de Flamenc, Dansa Contemporània i Composició a l'Institut del Teatre de Barcelona, així com en diferents punts d'Europa.

Codirigeix, interpreta i coreografia juntament amb Joaquín Cortés l'obra "De amor y Odio". Protagonitza el 2004 el primer musical flamenco "Los Tarantos" dirigit per Emilio Hernández. Estrena la seva pròpia obra *El Arte de la Guerra* al Festival de Flamenco de Berlín el 2006. Aclamada per la crítica y el públic, és reconegut com un dels representants actuals del flamenc d'avantguarda. El 2007 i 2008 codirigeix i interpreta l'espectacle *Souvenir* i *La Voz de su amo* amb la bailaora Belén Maya. El 2008 participa com a coreògraf a la XV Bienal de Flamenco de Sevilla amb *Pasos para Dos*, de la Cia. Rosario Toledo, *El Tiempo Corre y Deprisa* per a la Cia. Marco Vargas i Chlòe Brûle, dins de la seva obra *Ti-Me-Ta-Ble*. Des de 2009 ha estat comissari del cicle Flamenco Empírico del Mercat de les Flors. El 2010 dirigeix Bailes Alegres para personas Tristes, de Belén Maya i Olga Pericet, estrenat al Festival de Flamenco de Jerez. Estrena com a director i intèrpret *Al Toque* a Viena, la primera part de la trilogia dedicada als fonaments expressius del flamenc (Toque, Cante y Baile). Aquest mateix any coreografia i interpreta *Alejandrías. La Mirada Oblicua* a la XVI Bienal de Flamenco de Sevilla. El 2011 estrena *El Aprendizaje* amb el director Roberto Romei. El 2014 es desenvolupa com a Bailarín invitado en "Pisadas" Cia Olga Pericet y como director coreogràfico y escénico de "Laberíntica" Cia Marco Flores y en su unión con el Cante de Niño de Elche y la Guitarra de Raúl Cantizano con el proyecto "ToCaBa".

Amb coproducció de Tanzhaus i l'ajut en residència de Graner - Mercat de les Flors s'estrena en el Festival Flamenco Dusseldorf *Al Cante*, la segona part de la trilogia. A final de 2014 estrena *Bailografía*, un trajecte al voltant de la seva biografia coreogràfica. El 2015 comença per diferents ciutats d'Europa i Amèrica del Nord els diferents apropaments a **Al Baile**, que es va estrenar al Mercat de les Flors l'octubre de 2016.

TACHA GONZÁLES, col·laboració especial al *baile* i compàs

Especialitzada en Flamenc desenvolupa la seva trajectòria professional ballant en les companyies de Carmen Cortés, Manolete, Güito, Rafael Amargo, Belén Maya, Joaquín Grilo, Contratiempo, Antonio Canales, Manuel Liñán, Marco Flores, Olga Pericet. Actualment dirigeix el seu propi tablao Las Carboneras, un dels més prestigiosos de Madrid. És una de les fundadores de la companyia Arrieritos, en la qual realitza tasques de direcció, coreografia i interpretació.

HERMINIA BORJA, col·laboració especial al *cante*

Va néixer al barri de Triana, Sevilla. Va començar a cantar de petita a festes familiars i privades per posteriorment treballar a tablaos de Sevilla com Los Gallos, El Arenal, La Bulería... Ha cantat per a Manuela Carrasco, Antonio Canales, Rocío Jurado, Paco de Lucía, que se la va endur en la seva última gira. També ha col·laborat en els discos de Niña Pastori, Marina Heredia, "La Tana" o "El Pele". Herminia és una cantora molt apreciada i valorada allà on va, per la seva alegria i professionalitat.

PREMSA

MERCÈ ROS

93-256 26 14

mros@mercatflors.cat

www.mercatflors.cat

MERCAT DE LES FLORS
Consorci format per

Amb la col·laboració

